இழுபாதன் மேனியிற் நேர்க்கரெல்லாங் கூறுக்
இடையாளன் சேர் பெயரைக் கூறு — கொடிய
பழுதே முழுமன்றம் பாடு தனிற்
பொழுதே வழுவாமல் போ.

★ ★ ★

வாடு பயிர்க்கு மாமழைபோ லேந்துதி
நாடுமக வுக்கெதுவ நேருப்போல் — நாடு
உழுதே பழுதேங்க மேன்மை ணீங்கப்
பொழுதே வாழுவாயப் போது

★ ★ ★

தீயே சுடுமென்பர் தெண்ணீர் குளிருமென்பர்
ஈயே பறக்குமென்ப பின்னமுந்தான் — பாவகாசக
சந்தனக் கறுப்பென்பர் சூழ்கொண்ட வெண்மை
மென்பர்
அத்தரைப் போற் சமர்த்தர் யார்?

★ ★ ★

கம்பன்:

காய்ந்தன சலாகை அன்ன உரைவந்து கதுவா முன்னம்
தேய்ந்தன செவிகள்; உள்ளம் தீய்ந்தது; வேர்த்த தோள்;
பாய்ந்தன கண்கள்; ஒன்றும் பரிந்திலள் உயர்க்கும் பெண்மைக்கு
ஏய்ந்தன அல்ல வெய்ய மாற்றங்கள் இவை சொன்னான்.

★ சலாகை - நாராசம்; கதுவாமுன்னம் - நுழைவதற்கு முன்னமே; தீய்ந்தது - தீய்ந்து போயிற்று; தோளி - சீதை; பரிந்திலள் - அவள் நெக்குப் பதைத்திலள்; ஏய்ந்தன - பொருந்தின; வெய்ய - கொடிய; மாற்றங்கள் - சொற்கள்; இவை - இத்தகைய. ★

★ ★ ★

மேருவைப் பறிக்க வேண்டின், விண்ணினை
இடிக்க வேண்டின்,
நீரினைக் கலக்க வேண்டின், நெருப்பினை
அவிக்க வேண்டின்,
பாரினை எடுக்க வேண்டின், பலவினை இனி
எலாம் ஏழாய்!
'ஆரெனக் கருதிச் சொன்னாய்? இராவணற்(கு)
அரிதென்?' என்றான்.

★ பார் - பூமி; ஏழாய் - ஏழையாகிய பெண்ணே;
அரிதனல் - அரியது என்னத்தான் இருக்கிறது ★

★ ★ ★

குற்றம் இல்லை ஓர் ஒற்றம் இல்லாமையால்
செற்றம் இல்லை தம் சிந்தையுள் செம்மையால்
ஆற்ற நல்லறம் அல்ல(து) இல்லாமையால்
ஏற்றம் அல்லது இழிதகவு இல்லையே.

(உற்றம் - அகாலமரணம்; செற்றம் - கோபம் என்பன; ஆறா செம்மை; நல்லறம் அல்லது - நல்லறம் அல்லாத நெறிவழிகள்; ஏற்றம் - உயர்வு; இழிதகவு - பழிபாவம்)

★ ★ ★

ஆழிசூழ் உலக மெலாம் பரதனே ஆள நீபோய்த்
தாழிருஞ் சடைகள் தாங்கித் தாங்கரும் தவமேற் கொண்டு
பூழிவெங் கானம் நண்ணிப் புண்ணியத் துறைகள் ஆடி
ஏழிரண் டாண்டின் வா என்றியம்பினன் அரசன்
என்றாள்

★ ★ ★

ஆவும் அழுத அதன் கன்றழுத அன்றலர்ந்த
பூவும் அழுத புனற்புள் அழுத கள்ளொழுகும்
காவும் அழுத களிறழுத கால் வயப்போர்
மாவும் அழுதன.

★ ★ ★

தேசுக்குச் செங்கண் செய்தான் தேனையே திறையாய்
வைத்தான்
பூசாரிக்கு அலக்கண் ஈந்தான் மண்ணுயிர்ப் புலை
தீர்த்தான்
ஆசையின் அளவும் எல்லா உலகமும் தானே யாள்
வான்
ஈசன் நினைவும் கொண்டான் வழிபல வழி
மேற் செல்வான்

★ ★ ★

அரிமணை அனுமன் தாங்க அங்கதன் உடைவாள் ஏந்தப்
பரதன் வெண்குடை கவிக்க இருவரும் கவரி வீச
விரை செறி குழல் தீங்க வெண்ணெயூர்ச் சடையன் தங்கள்
மரபுளோர் கொடுக்க வாங்கி வசிட்டனே புனைந்தான்
மௌலி

★ ★ ★

"மாசறு பொன்னே! வலம்புரி முத்தே!
காசறு விரையே! கரும்பே! தேனே!
அரும் பெறற் பாவாய்! ஆருயிர் மருந்தே!
பெருங்குடி வாணிகன் பெருமட மகளே!
மலையிடைப் பிறவா மணியே! என்கோ?
அலையிடைப் பிறவா அமிழ்தே! என்கோ?
யாழிடைப் பிறவா இசையே! என்கோ?
தாழிருங் கூந்தல் தையால்! நின்னை"

—: **கோவலன்** :—

★ ★ ★

"குடிமுதல் சுற்றமும் குற்றிளை யோரும்
அடியோர் பாங்கும் ஆயமும் நீங்கி
நாணமும் மடனும் நல்லோர் ஏத்தும்
பேணிய கற்பும் பெருந்துணை யாக
என்னொடு போந்(து) ஈங்(கு) என்துயர் களைந்த
பொன்னே! கொடியே! புனைபூங் கோதாய்!
நாணின் பாவாய்! நீணில விளக்கே!
கற்பின் கொழுந்தே; பொற்பின் செல்வீ!"

★ ★ ★ **கோவலன்**

இலமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னும் நல்லா ணகும்.

★ ★ ★ **குறள்**

இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பார் இலானும் கெடும்.

★ இடித்து அறிவு புகட்ட வல்லவர்களைத் துணையாகப் பெற்றிராத அரசன் பகையாய்க் கெடுப்பவர் எவரும் இல்லாதிருந்தாலும் தானே கெடுவான் ★

★ ★ ★

இடிக்கும் துணையாரை ஆள்வாரை யாரே
கெடுக்கும் தகைமை யவர்?

★ நெருங்கிச் சென்று இடித்து அறிவு புகட்டு வல்லவர்களை; அவர் தமக்குத் துணைவர் எனக்கொண்டு ஆளுகின்ற அரசனை அழிக்கும் ஆற்றல் உடையவர் ★

குறள்

★ ★ ★